

**ЧОРНОМОРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ПЕТРА МОГИЛИ**

УСМАНОВА ОЛЕКСАНДРА АНАТОЛІЇВНА

УДК: 339.732.4МВФ+338(477)(043.2)

**ЗАПРОВАДЖЕННЯ СТРУКТУРНИХ РЕФОРМ В КОНТЕКСТІ
СПІВПРАЦІ МІЖНАРОДНОГО ВАЛЮТНОГО ФОНДУ ТА УКРАЇНИ**

074 - Публічне управління та адміністрування

АВТОРЕФЕРАТ

магістерської роботи на здобуття кваліфікаційного рівня
магістра з державного управління

Миколаїв – 2019

Магістерською роботою є рукопис.

Роботу виконано в Чорноморському національному університеті імені Петра Могили, Міністерство освіти і науки України.

Науковий керівник: кандидат педагогічних наук, доцент

ЧУБУК Руслан Валентинович

Чорноморський національний університет
імені Петра Могили

Рецензент: кандидат політичних наук, доцент

БОНДАР Ганна Леонідівна

Чорноморський національний університет
імені Петра Могили

Захист відбудеться 26 березня 2019 року о 10.00 годині на засіданні кафедри публічного управління та адміністрування Чорноморського національного університету імені Петра Могили, за адресою: 54003, м.Миколаїв, вул. 1-а Воєнна, 2.

З роботою можна ознайомитися на кафедрі публічного управління та адміністрування Чорноморського національного університету імені Петра Могили, за адресою: 54003, м. Миколаїв, вул. 1-а Воєнна, 2.

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми дослідження. Розвиток співробітництва з міжнародними фінансовими інституціями є невід'ємним атрибутом політики будь-якої держави, яка системно розвиває міжнародні фінансові відносини. Можливості фінансування, що відкриваються завдяки співпраці з міжнародними фінансовими інституціями, за певних умов дають змогу активізувати економічне зростання. Для України економічне відновлення є важливим завданням державного значення, для виконання якого можуть результативно залучатися різні механізми фінансування міжнародних фінансово-кредитних організацій. Відзначаючи високий нереалізований економічний потенціал України, доцільно розширяти можливості залучення фінансування на основі системної диверсифікації його форм і джерел надходження. У зв'язку з цим переосмислення ролі міжнародних фінансових інституцій у фінансуванні проектів у державному секторі України, а також осучаснення механізмів відповідного співробітництва допоможе краще адаптувати зовнішнє фінансування для потреб розвитку країни.

Україна є членом багатьох міжнародних фінансових організацій, найбільшими серед яких є Міжнародний Валютний Фонд, Світовий банк, Європейський банк реконструкції та розвитку. За роки співпраці з цими організаціями Україна отримала певний досвід співробітництва, проте виникло і ряд проблем, які потребують розв'язання. Децентралізація, структурні реформи, девальвація національної валюти – всі ці заходи, за словами Фонду мають прискорити зростання економіки, зменшити дефіцит платіжного балансу та створити сприятливий імідж для України на міжнародній арені.

Проте, насправді зростає рівень корупції, збільшуються темпи інфляції, знижується рівень життя населення. Тому постає питання про доцільність та ефективність наданих від МВФ рекомендацій та фінансової допомоги.

Для того щоб визначити напрями вдосконалення співробітництва України з МФО, знайти найвигідніші форми такого співробітництва, необхідно провести аналіз того, що вже досягнуто, а також слабких місць та шляхи їх усунення.

Оскільки стосунки з МВФ, які зазнали активного розвитку починаючи з 2014 року, у своїй неоднозначності є стратегічно важливими для України, то вони вимагають постійного спостереження, а отже цей напрямок буде ще тривалий час залишатися перспективним для подальших наукових розробок.

Так, як питання співпраці з міжнародними інституціями та організаціями доволі актуальне, то даному питанню присвячено значну кількість праць вітчизняних та закордонних науковців. Питаннями взаємодії та співпраці України з міжнародним валютним фондом займалися вітчизняні науковці: Андрійчук В., Балік, І., Білорус І., Димчин М., Гришина Л., Карась П., Колосова В., Мозговий О. та іноземні вчені: Л.Ерхард, Л. Бальцеревич, Дж. Вільямсон, Р. Мандела, А. Зіденберг, Т. Кіллік та ін. Вагомий внесок у вивченні історії Міжнародного валютного фонду зробив вчений А. Мокій. Особливості кредитного механізму МВФ вивчав М. Бех. Етапи співпраці України та МВФ досліджували А. Марина, Т. Винник. Характер взаємовідносин між Україною та МВФ розглядали у своїх роботах: І. Фурман, Л. Познахівська, М. Федішин, М. Бугай.

Проте більшість наукових праць та доробок орієнтована на механізм підвищення ефективності використання позик, а питання впливу реформ на подальшу співпрацю не є достатньо дослідженим і потребує подальшого вивчення та опрацювання. Нинішній стан наукової розробки визначеної проблеми вимагає комплексних узагальнень та систематизації, теоретико – методологічних і прикладних досліджень, що і обумовлює вибір теми магістерської роботи.

Об'єктом дослідження є процес економічного розвитку держави.

Предметом дослідження є запровадження структурних реформ в контексті співпраці МВФ та України.

Мета роботи полягає в теоретичному обґрунтуванні впливу реформ в Україні на стан співпраці з Міжнародним Валютним Фондом та визначенням оптимальних шляхів і перспектив подальшої співпраці.

Завдання дослідження:

1. Охарактеризувати МВФ як потужну фінансову організацію світу.
2. Обґрунтувати механізми надання допомоги МВФ країнам – членам.
3. Проаналізувати впровадження та реалізацію структурних реформ.
4. Виявити перспективи співробітництва МВФ та України у напрямку стабілізації ситуації в державі.
5. Запропонувати шляхи удосконалення взаємодії МВФ та України щодо стабілізації фінансового стану в Україні.

Методи дослідження. В дослідженні були використані наступні методи наукових досліджень: абстрактно-логічний – при теоретичному узагальненні та формулюванні висновків; порівняння – при аналізі обсягів кредитування різних країн міжнародними фінансовими організаціями; статистичні методи – при систематизації та відображенні обсягів кредитів, отримуваних Україною від МВФ за роки співпраці; графічний – при побудові ілюстративного матеріалу за даними обсягів динаміки міжнародного кредитування.

Наукова новизна дослідження полягає у розширенні аспектів дослідження взаємовідносин МВФ та України на основі механізмів та умов фінансування, а також запровадження структурних реформ в Україні.

Теоретична значущість. МВФ співпрацює з країнами шляхом надання певної кредитної допомоги, застосовуючи різні механізми кредитування. Свою співпрацю з цією інституцією Україна розпочала після підписання закону «Про вступ України до Міжнародного валютного фонду, Міжнародного банку реконструкції та розвитку, Міжнародної фінансової корпорації, Міжнародної асоціації розвитку та Багатостороннього агентства по гарантіях інвестицій» від 3 червня 1992 р. В залежності від її економічного розвитку та загального фінансового становища, за роки такої взаємодії, положення України в МФВ змінювалося. Тому, як результат спостерігалися

зміни механізмів кредитування. У 2015 році для України було змінено програму, а саме зі звичної «Stand by», на програму розширеного кредитування. Це було зроблено з метою збільшення терміну надання кредитної допомоги та відновлення золотовалютних резервів. Але для отримання чергового траншу або фінансової допомоги Україні необхідно було запровадити ряд структурних реформ.

Після отримання першого траншу Україна почала запроваджувати реформи та відновлювати економіку. Хоча в загальному економіка країни була ще доволі нестабільною, але спостерігалася стабілізація національної валюти, зменшилися темпи економічного спаду та підвищився рівень довіри до банків. Це було позитивним наслідком банківської реформи.

Початок реформ в державній сфері та банківській було закладено, але вони відбувалися досить повільно, та містили велику кількість недопрацювань.

В дослідженні розглянуто питання впровадження, реалізації та оцінки важливих реформ від МВФ, таких як: пенсійна реформа; земельна реформа; реформа охорони здоров'я; антикорупційна реформа; реформа децентралізації; реформа державного управління; реформа житлово-комунальних послуг; реформа освіти; судова реформа.

Результат запровадження даних реформ впливає на подальшу співпрацю з даним міжнародним фінансовим інститутом. Оцінено сучасне положення України в даному міжнародному фінансовому інституті та запропоновано ряд заходів, щодо подальшої співпраці України та МВФ.

У ході дослідження було оцінено стан співпраці, оцінено вплив реформ в Україні на співпрацю, розроблено нові шляхи вдосконалення подальшої співпраці.

Практичне значення одержаних результатів дослідження полягає в тому, що системне дослідження запроваджених в Україні реформ та отримані висновки можуть використовуватись центральними органами законодавчої та

виконавчої влади при формуванні стратегії продовження співробітництва України з МВФ.

Експериментальна база дослідження. Дослідження результатів запровадження пенсійної реформи проводилося на базі Вознесенського об'єднаного управління Пенсійного фонду України Миколаївської області.

Публікації. За матеріалами дослідження опубліковано ТЕЗИ Усманова О. Україна та МВФ: сучасний стан та перспективи співпраці // Збірник XXI Всеукраїнської науково-методичної конференції «МОГИЛЯНСЬКІ ЧИТАННЯ» – 2018: С. 104

Структура магістерської роботи. Робота складається із вступу, трьох розділів, висновків до розділів, висновків та списку використаних джерел і додатків. У роботі розміщено 6 таблиць та 12 рисунків. Список використаних джерел включає 95 найменувань на 10 сторінках. Додатки викладено на 4 сторінках. Загальний обсяг роботи складає 117 сторінок, із них 93 сторінок основного тексту.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ РОБОТИ

У **Вступі** обґрунтовується актуальність теми дослідження, сформульовано мету, завдання, визначено об'єкт та предмет дослідження, методи дослідження, розкривається наукова новизна і практичне значення отриманих результатів, наведені дані щодо апробації основних положень дослідження, публікацій, його структури та обсягу.

У першому розділі «**Створення та принципи функціонування Міжнародного Валютного Фонду**» було проаналізовано основні поняття, охарактеризовані сутність і зміст роботи МВФ як потужної фінансової організації світу, членами якої є 189 країн.

Основним завданням МВФ є створення валютних резервів, з яких уряди країн - членів МВФ можуть запозичувати кошти для подолання тимчасових порушень платіжного балансу і запобігання диспропорцій у світовій економіці. Він служить інституціональною основою світової

валютної системи. Як спеціалізована установа МВФ входить в систему Об'єднаних Націй.

Основні функції МВФ, це: сприяння міжнародній співпраці в грошовій політиці; розширення світової торгівлі; стабілізація грошових обмінних курсів.

Основні напрямки діяльності МВФ: консультування держав-членів щодо впровадження заходів політики, які можуть допомогти запобігти або врегулювати фінансову кризу, домогтися макроекономічної стабільності, прискорити економічне зростання і знизити рівень бідності; тимчасове надання фінансування державам-членам з метою допомоги у врегулюванні проблем платіжного балансу, коли є брак іноземної валюти внаслідок того, що їх платежі іншим країнам перевищують їх власні валютні доходи; надання країнам на їхнє прохання технічної допомоги та сприяння в підготовці кадрів, щоб допомогти їм сформувати базу знань і інститути, необхідні для проведення обґрунтованої економічної політики; сприяти розвитку міжнародного співробітництва у валютно-фінансовій сфері в рамках постійного представництва, що забезпечує механізм для консультацій і спільної роботи над міжнародними валютно-фінансовими проблемами; сприяти процесу розширення і збалансованого росту міжнародної торгівлі і за рахунок цього домагатися досягнення і підтримки високого рівня зайнятості і реальних доходів, а також розвитку виробничих ресурсів усіх держав-членів, розглядаючи ці дії як першочергові завдання економічної політики; сприяти стабільності валют, підтримувати упорядкований валютний режим серед держав-членів і уникати використання девальвації валют з метою отримання переваги в конкуренції; надавати допомогу в створенні багатосторонньої системи розрахунків за поточними операціями між державами-членами, а також в усуненні валютних обмежень, що перешкоджають зростанню світової торгівлі.

Досліджено організаційну структуру Фонду, яка є досить розгалуженою, в ній працюють 2500 осіб з 133 країн світу. Україна стала

членом МВФ 3 вересня 1992 року, але реальна співпраця розпочалася лише з 1994 після розроблення спеціальних механізмів отримання ресурсів українським урядом та експертами МВФ.

Проаналізовано механізми надання допомоги МВФ своїм країнам-членам. Це аналіз та консультації, технічні допомоги та кредитування. Міжнародний валютний фонд допомагає своїм країнам-членам у трьох напрямках: аналіз економічної та фінансової ситуації та консультація країни щодо економічної політики; надання кредитів у твердій валюті для підтримки стабілізації та реформ; надання технічної допомоги та навчання співробітників центральних банків.

Найпоширенішим механізмом фінансової допомоги є кредитування. Досліджено сучасні механізми кредитування МВФ, які включають: кредитні транші і механізм розширеного кредитування, спеціальні механізми та механізми в рамках трастового фонду на цілі скорочення бідності та сприяння економічному зростанню для держав-членів з низькими доходами. Всі кредитні інструменти Фонду відрізняються за умовами, термінами та випадками, для яких вони можуть бути застосовані. Проте спільною залишається мета: подолання дефіциту платіжного балансу та стабілізація економічного становища в країні.

У другому розділі **«Розвиток співробітництва між Міжнародним Валютним Фондом та Україною»** висвітлено сучасний стан співробітництва між МВФ та Україною в межах стабілізації фінансової ситуації та етапи становлення співробітництва, проаналізовано впровадження та реалізацію, в ході співпраці з МВФ, структурних реформ в Україні.

Співпраця України з МВФ почалася з 1992 року, а перша угода про фінансову допомогу була підписана у 1994 році. Протягом 24 років взаємодії Україна отримала 4 кредити за програмою «стенд-бай», 2 рази за програмою розширеного фінансування, механізм фінансування системних перетворень та технічна співпраця за програмою попереджувальний «стенд-бай». За рахунок співробітництва з МВФ була проведена низка реформ, які торкнулися як і

державного апарату, так і пересічних громадян. Було прийнято низку законів, які ознаменували створення Антикорупційного комітету та розпочато боротьбу з корупцією. За весь час Україна отримала від Фонду близько 35,2 млрд. дол. США, а сплатила 18,2 млрд. дол. США.

Визначено, що основними цілями співробітництва з МВФ є стабілізація української фінансової системи, проведення структурних реформ та створення підґрунтя для сталого економічного зростання. Фонд допомагає Україні поновити свою фінансову спроможність, підказуючи, як найбільш ефективно впроваджувати програму реформ. Також співпраця з Міжнародний валютним фондом на сучасному етапі відкриває можливості для залучення фінансування від інших міжнародних фінансових установ (Світовий банк, ЄБРР, ЄІБ та інші) та урядів інших держав, в тому числі США, ЄС, Німеччини, Канади, Японії тощо. Міжнародний валютний фонд визначив ключові реформи, які можуть дати поштовх економічному зростанню України. Зокрема, були запуснені реформи децентралізації, державного управління, пенсійна, комунальна, медична, освітня, антикорупційна та судова.

Проведено аналіз запроваджених реформ та досліджено результати.

Дослідження результатів запровадження пенсійної реформи проводилося на базі Вознесенського об'єднаного управління Пенсійного фонду України Миколаївської області.

У третьому розділі **«Перспективи співробітництва між Міжнародним Валютним Фондом та Україною»** розглянуто результати та наслідки співпраці України та МВФ, виявлено перспективи співробітництва МВФ і України у напрямку стабілізації ситуації в державі. Запропоновано шляхи удосконалення взаємодії МВФ та України щодо стабілізації фінансового стану в Україні.

Продовження співпраці України з МВФ може принести користь економіці країни, але при цьому присутні й деякі ризики. Продовження співпраці з МВФ має стати гарантією проведення структурних реформ в

українській економіці. Другий позитивний момент - внутрішня і зовнішня стабільність, підтримка курсу, покриття дефіциту бюджету. Разом із тим робота програми МВФ означає можливість появи ризиків, зокрема кошти від МВФ можуть бути витрачені на структурні реформи. Другим ризиком є збільшення державного боргу.

Україні слід зробити конкретні кроки, спрямовані і на підвищення рівня співпраці у відносинах з МВФ, із тим, щоб забезпечити реальну можливість продовження кредитної програми та (у разі необхідності) реструктуризації боргу України перед МВФ. Для того щоб у майбутньому зменшити фінансову залежність України та сформувати стабільне становище країні в даній організації необхідно: збільшити рівень контролю відносно реалізованих реформ; Україні необхідно звертати більшу увагу на розробку та виконання програм економічних дій, узгоджених з МВФ; зменшити кількість фінансової, та збільшити технічну та інформаційну допомоги від МВФ. Україна повинна розвивати відносини з Фондом у напрямку консультування та технічної допомоги за прикладом країн Східної Європи. Україна не здатна підтримувати такий великий зовнішній борг, проте спроможна стабілізувати економічну та фінансову ситуацію завдяки підтримці української промисловості та регулюванню валютного та фінансового ринків.

Для того, щоб продовжувати успішне співробітництво з МВФ Україні необхідно: продовжувати впровадження реформ прозорості економіки, продовжувати процес приватизації, приводити корупцію до мінімуму, поглиблювати структурні реформи, розвивати на новому рівні банківську та фінансові реформи, використовувати ринкові методи для утримування курсу національної валюти, здійснювати поступово пенсійну реформу, продовжувати звітувати перед МВФ.

ВИСНОВКИ

У результаті проведеного дослідження можна зробити наступні висновки.

1. Міжнародний валютний фонд – це спеціальна фінансова установа ООН, яка діє незалежно, має власний статут, структуру управління та фінансів.

Сьогодні МВФ є найвпливовішою міжнародною організацією та найбільшим кредитором у світі, яка об'єднала ресурси і зусилля переважної більшості країн для подолання складних проблем економічного розвитку. МВФ, здійснюючи місію підтримки стабільності у валютно-фінансовій сфері, адаптується до реалій господарського розвитку в глобалізованому світі і постійно вдосконалює механізми регулювання, системи попередження криз і зменшення наслідків системних шоків, сприяючи тим самим реалізації своїх головних цілей - забезпеченню міжнародної стабільності та економічного зростання.

В основному, Міжнародний валютний фонд здійснює контроль за функціонуванням міжнародної валютної системи, валютною політикою і валютними курсами країн - членів МВФ, за дотриманням ними певного кодексу поведінки в міжнародних валютних відносинах, включаючи надання допомоги тим чи іншим країнам у вигляді короткострокових кредитів у випадку виникнення труднощів, пов'язаних із станом платіжного балансу.

МВФ об'єднує 189 країн, здійснює суворий нагляд за міжнародною валютною системою і за курсовою політикою країн-членів, сприяє глобальній валютно-фінансовій співпраці, забезпечує фінансову стабільність, полегшує міжнародну торгівлю, надає технічну допомогу, займається підготовкою кадрів, бореться з бідністю, підвищує рівень та стійкість економічного зростання в усьому світі.

Фінанси МВФ, в основному формують за рахунок внесків країн-учасниць. Максимальний внесок країни у фінансові ресурси МВФ визначається квотою,

розмір якої залежить від позиції держави у глобальній економіці та переглядається кожні п'ять років. Найбільший внесок (квоту) в МВФ дає економіка США. Квоти допомагають визначити країни, що фінансуватимуть відповідно до програм МВФ та їх частку в розподілі спеціальних прав запозичення (СДР). СДР включають у офіційні резерви країн-членів МВФ, що гарантує їм право на отримання частини внесених коштів у разі виникнення фінансових ускладнень, але за умови наявності вільних грошових коштів та згоди фонду.

2. Міжнародний валютний фонд допомагає своїм країнам-членам у трьох напрямках, це аналіз економічної та фінансової ситуації та консультація країни щодо економічної політики; надання кредитів у твердій валюті для підтримки стабілізації та реформ; надання технічної допомоги та навчання співробітників центральних банків [9].

Кредитування є найпоширенішим механізмом фінансової допомоги. Сучасні механізми кредитування МВФ включають: кредитні транші і механізм розширеного кредитування, спеціальні механізми та механізми в рамках трастового фонду на цілі скорочення бідності та сприяння економічному зростанню для держав-членів з низькими доходами. Всі кредитні інструменти Фонду відрізняються за умовами, термінами та випадками, для яких вони можуть бути застосовані. Проте спільною залишається мета: подолання дефіциту платіжного балансу та стабілізація економічного становища в країні.

3. Основною метою допомоги МВФ Україні є стабілізація економіки та врегулювання платіжного балансу в країні через проведення змін у різних галузях державного регулювання, шляхом проведення реформ. Період найактивніших змін в Україні згідно з планом МВФ – це 2016 та 2017 роки. Україна зробила значний прогрес за рахунок проведення реформ у критичних секторах: освіта, судова система, пенсійна система, охорона здоров'я, державне управління. Але, проаналізувавши під час дослідження впровадження та реалізацію структурних реформ встановлено, що реформи

проводилися із значними порушеннями, численними недоопрацюваннями, затримкою у їх виконанні, а також відсутністю будь яких законопроектів та змін стосовно земельного питання. Все це змусило МВФ призупинити для України процес отримання кредитних коштів, що матиме негативний вплив на економіку держави, адже ці кошти мали б бути спрямовані на її розв'язок та вирішення проблем платіжного балансу країни.

Невиконання Україною домовленостей, значні недоліки та недоопрацювання в проектах, неготовність до рішучих дій, усе це безмовно впливає на становище країни в МВФ та на подальшу співпрацю. Для відновлення довіри, отримання фінансової допомоги та зацікавленості до нашої країни нам необхідно розробити чітку стратегію подальшої співпраці, виконання якої дозволить досягти поставлених цілей та завдань.

4. Продовження співпраці України з МВФ може принести користь економіці країни, але при цьому присутні й деякі ризики. Продовження співпраці з МВФ має стати гарантією проведення структурних реформ в українській економіці. Другий позитивний момент - внутрішня і зовнішня стабільність, підтримка курсу, покриття дефіциту бюджету. Разом із тим робота програми МВФ означає можливість появи ризиків, зокрема кошти від МВФ можуть бути витрачені на структурні реформи. Другим ризиком є збільшення державного боргу.

Подальша співпраця України з МВФ є необхідною та доцільною, оскільки, кредитні ресурси МВФ значно дешевші, ніж ті, що залучаються на міжнародних фінансових ринках; від характеру взаємовідносин з МВФ залежить інвестиційна привабливість держави для інших світових організацій, що координують свої дії з Фондом; співпраця з Фондом сприяє інтеграції України у глобальну фінансову систему, у якій МВФ посідає провідне місце і є кредитором останньої інстанції; збільшуються можливості України щодо користування консультативними, експертними та аналітично-прогнозними послугами МВФ, що в умовах глобалізації має пріоритетне значення.

Україні слід зробити конкретні кроки, спрямовані і на підвищення рівня співпраці у відносинах з МВФ, із тим, щоб забезпечити реальну можливість продовження кредитної програми та (у разі необхідності) реструктуризації боргу України перед МВФ.

5. Подальша співпраця України з Міжнародним валютним фондом повинна базуватися на проведенні глибоких структурних реформах, а також для покращення внутрішньої та зовнішньої стабільності, послаблення девальвації гривні, покриття дефіциту бюджету. Проте слід враховувати уряду країни, що умови отримання кредитів від МВФ сприяють зниженню рівня життя населення та збільшенню державного боргу, що може призвести до загрози дефолту.

Для того щоб у майбутньому зменшити фінансову залежність України та сформувати стабільне становище країни в даній організації необхідно збільшити рівень контролю відносно реалізованих реформ. Україні необхідно звертати більшу увагу на розробку та виконання програм економічних дій, узгоджених з МВФ, зменшити кількість фінансової, та збільшити технічну та інформаційну допомоги від МВФ.

Україна повинна розвивати відносини з Фондом у напрямку консультування та технічної допомоги за прикладом країн Східної Європи. Україна не здатна підтримувати такий великий зовнішній борг, проте спроможна стабілізувати економічну та фінансову ситуацію завдяки підтримці української промисловості та регулюванню валютного та фінансового ринків.

Для продовження успішного співробітництва з МВФ Україні необхідно: продовжувати впровадження реформ прозорості економіки, продовжувати процес приватизації, приводити корупцію до мінімуму, поглиблювати структурні реформи, розвивати на новому рівні банківську та фінансові реформи, використовувати ринкові методи для утримування курсу національної валюти, здійснювати поступово пенсійну реформу, продовжувати звітувати перед МВФ.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ

1. Усманова О. «Україна та МВФ: сучасний стан та перспективи співпраці»/ О.Усманова//Збірник XXI Всеукраїнської науково-методичної конференції «МОГИЛЯНСЬКІ ЧИТАННЯ – Миколаїв: Вид-во ЧДУ ім. Петра Могили, 2018. - Випуск 21. - С. 104

АНОТАЦІЯ

Усманова О. А. Запровадження структурних реформ в контексті співпраці Міжнародного Валютного Фонду та України. – Рукопис.

Магістерська робота присвячена дослідженню реалізації структурних реформ в контексті співпраці Міжнародного Валютного Фонду та України. У роботі проаналізовано основні поняття, охарактеризовані сутність і зміст роботи МВФ як потужної фінансової організації світу.

Особлива увага приділена дослідженню механізмів надання допомоги МВФ країнам – членам, зокрема, проаналізовано впровадження та реалізацію, в ході співпраці з МВФ, структурних реформ в Україні. Виявлено перспективи співробітництва МВФ і України у напрямку стабілізації ситуації в державі. Запропоновано шляхи удосконалення взаємодії МВФ та України щодо стабілізації фінансового стану в Україні.

Проведено практичне дослідження результатів запровадження пенсійної реформи на базі Вознесенського об'єднаного управління Пенсійного фонду України Миколаївської області.

Ключові слова: МВФ, країни-члени, Україна, ВВП, кредит, структурні реформи, співпраця.

ANOTATION

Usmanova, O. A. Implementation of structural reforms in the context of cooperation between the International Monetary Fund and Ukraine. – Manuscript.

The master's thesis is devoted to the study of the structural reforms implementation in the context of cooperation between the International Monetary Fund and Ukraine. In work it is analyzed the basic concepts, and described the gist and meaning of the IMF work as a world powerful financial organization.

Special attention is paid to the study of IMF assistance to its member countries, in particular, it was analyzed the structural reforms implementation and realization in Ukraine in terms of cooperation with the IMF. The prospects of cooperation between the IMF and Ukraine in the direction of stabilizing the state situation were revealed. The ways for improving the interaction between the IMF and Ukraine regarding the financial situation stabilization in Ukraine were offered.

It was conducted the practical results study of the pension reform introduction on the basis of the Voznesensk Unified Pension Fund Department of Ukraine in the Mykolayiv region.

Key words: IMF, member countries, Ukraine, GDP, credit, structural reforms, cooperation.